

Jönnie kell egy jobb kornak! Közi-Horváth József 1937-ben ezzel az alcímmel jelentette meg Nemzetiszínű pogányság című munkáját. Ez a ma is időszerű írás megemlékezésem vezérfonala. Mondataim majd mindegyike szó szerinti vagy tartalmi idézet, nem is én beszélek, ő szól hozzánk. A liberalizmus helyébe jönnie kell egy jobb kornak, amely visszaadja az emberiség hitét, megtisztítja az erkölcsöket és minden ember, minden család számára biztosítja a kenyeret; a megbecsülést, a boldogabb életet. A XIX. század liberalizmusa után ezzel kecsegtettek a bolsevikok és a nácik. A bolsevizmus nem hozta meg a jobb világot. XI.Pius pápa „Divini Redemptoris” kezdetű körlevelében rámutatott: micsoda eszeveszett kísérletezés a kommunizmus, hívei milyen ördögi gonoszsággal mesterkednek világszerte és milyen rabszolgaság és nyomorúság húzódik meg csábító ígéreteinek árnyékában. Megtapasztaltuk. Ezzel ne is foglalkozzunk tovább. A másik kísérlet a náciizmus. Mostanában - írja Közi-Horváth - akadnak olyanok, akik abban a balga reménységben ringatják magukat, hogy egy nemzeti irányú, jobboldali diktatúra rövid úton megoldaná a magyarság fájó kérdéseit. Ezek a délibábot kergetők nem ismerik a történelmet. Ha ismernék, tudnák, hogy nemcsak a proletárdiktatúra, de a nemzeti jelszavakkal uralomra kerülő diktátor és diktatúra is lehet káros, sőt végzetes a nemzet jövőjére. Minden diktatúra gúzsba köti az emberi szabadságot, lehetetlenné teszi a szabad véleménynyilvánítást. A diktatúra bünteti a bírálatot. Megakadályozza a visszaélések és politikai hibák kiderítését. A magyarok a történelmük folyamán számtalanszor vérüket áldozták az alkotmányos szabadság védelmében. Az alkotmányt félredobó parancsuralom, ha nemzeti jelszavakat hangoztat, ha a szociális bajok rögtöni megszüntetésével kecsegtet, akkor is az emberi szabadság tűrhetetlenül súlyos megnyirbálása. Az alkotmány sokkal drágább kincse minden magyarnak: gazdagnak és szegénynek, tanultnak és tanulatlannak, semhogy azt bármilyen csábító idegen diktatúráért cserébe adja. Totális állam és keresztény álláspont összeférhetetlen volt és marad. A liberalizmus annyira leépítette az államot, hogy már el sem láthatta a feladatait. Gazdasági és szociális téren magára hagyta az embereket. Ezt elítéljük, de Közi-Horváthtal együtt éppen úgy elítéljük a totális állam mohóságát, amellyel minden jogot és feladatot a maga hatáskörébe vonna. Napjaink elégedetlenjei túllépnének az alkotmányos korlátokon. Kérdik: mire is jó a kétharmad? A kétharmaddal lehet és kell élni, de nem szabad visszaélni.

Alkotmányos rendünk megtartása, a demokratikus intézmények és a polgárok szabadsága nekünk is épp olyan fontos, mint Közi-Horváth Józsefnek. Épp ezért felháborító és nemzet elleni vétek a mai kormányzó erőket a demokrácia ellenségének hazudni, s e váddal ország-világot telekürtölni. S teszik ezt pont azok, akiknek tevékenységében bizony fel-felmerült a diktatúrák néhány jellemzője. Nemcsak 2006 véres októberére gondolok. Emlékszünk még, amikor egy úgymond liberális miniszter a roma gyermekeket ki akarta emelni a családi kötelékből. Aligha olvasta Közi-Horváth figyelmeztetését: Kiváltképpen káros és a nép jövőjére nézve beláthatatlan veszedelmeket hordoz magában a totális államnak az az erőszakos eljárása, amellyel ki akarja, venni a szülők kezéből a gyermekek nevelésének irányítását, és amellyel az egyház mozgási szabadságát úton-útfélen elgáncsolja. Ez utóbbit is tapasztalhattuk, nemcsak a kommunista időkben, de 2004 és 2010 között is. Közi-Horváth elítélte azokat, akik a nemzeti szocialista irányzat keresztény jellegét azzal bizonygatták, hogy a nácik a zsidóság szellemi, erkölcsi és gazdasági uralmának megszüntetésére törekednek. Kimondta: Az antiszemitizmus nem kereszténység. Jó kereszténynek, jó katolikusnak az nevezheti magát, aki keresztény életet él, a szónak teljes értelmében, akinek a szavain, a cselekedetein, vasárnapján és hétköznapján, egyéni és családi életén átsugárzik az Evangélium. Ezzel nem fér össze semmiféle gyűlölködés és semmi kollektív bűnösség. Fájdalmas, szomorú és elítélendő, hogy némileg megváltozott köntösben, de ma is vannak olyan áramlatok, csoportok, internetes fórumok, ahol az antiszemitizmus és a kereszténység antagonizmusát nem látják, s akik félelmet keltenek emberekben pusztán származásuk miatt. A nácizmus keresztény kritikáját XI. Pius pápának „Mit brennender Sorge” kezdetű német nyelvű körlevele fogalmazta meg. Ebben olvassuk: Csak felületes elmék eshetnek abba a tévedésbe, hogy egy nemzeti Istenről és nemzeti vallásról beszéljenek, s arra az örült kísérletre vállalkozzanak, hogy egyetlen nép határai közé, egyetlen faj etnikai zártságába szorítsák Istent, a világ Teremtőjét, akinek a nagysága előtt a legnagyobb nemzetek is olyan kicsinyek, mint egy csepp a vizes vödörben. Közi-Horváth József is elítélte azokat, akik az újpogányságtól megzavarodva a kereszténységet gyalázzák és a pogány magyar vallás visszaállítása mellett agitálnak. Kevesen vannak – mondta - de, azért nem szabad szó nélkül túrnunk ezeket a sötét mesterkedéseket. Hasonló áramlatok napjainkban is

rajtuk azt a boldogságot, amit csak az Istenbe kapaszkodó ember tapasztal meg? Készek-e mindenkinek mindenévé lenni, hogy mindenkit megmentessenek? Él-e bennük a missziós szellem? Európa újraevangelizálásának igénye? A Hit Éve meghozhatja a valódi megújulást és akkor el is jön a jobb kor, amelyre Közi-Horváth József már 75 éve is vágyott. Induljunk, rajtunk múlik!